

må jeg sige til hr. Helge Adam Møller, og det er der, jeg har svært ved at se, at Konservative og Venstre og den siddende regering kan acceptere vilkårligheder i relation til EU-arbejdet og i relation til internationale opgaver. Det er deri og dér, problemet ligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Der er intet emne i dansk politik og for så vidt i dansk folkeliv, der i Danmarks nyere historie har været så misbrugt og mishandlet som forsvarsspørgsmålet.

I 1883 holdt Viggo Hørup sin berygtede tale om, hvad det skal nytte, der gjorde Danmarks forsvar til genstand for kulturradikal propaganda og bidrog til at skabe en defaitisme og selvopgivelse, der høstede sin modne frugt den 9. april 1940. Først modstandsbevægelsens opgør med selvopgivelsen under den tyske besættelse ændrede situationen.

Siden har der til lykke for landet været enighed om, at vi ville forsvare os. Aldrig mere en 9. april var læren af den tyske besættelse. Som bekendt har dansk forsvarspolitik siden fastholdt denne lære, fra 1949 i fællesskab med NATO, der jo blev stiftet som den frie verdens forsvarsalliance imod truslen fra øst.

Nu er Sovjetunionen brudt sammen, og straks kommer der meldinger om, at dansk forsvar dermed er blevet overflødigt i hvert fald som et forsvar af dansk territorium, hvorfor der alene skal satses på en professionel international styrke, ligesom hjemmeforsvaret skal nedlægges. Nej, der spørges ikke om, hvad det skal nytte. Men der synges idylliserende sange om, at i denne skov er ingen røvere, og af den grund skal alting ændres.

Må vi sige, at for os er et dansk forsvars opgave den samme som altid. Det danske forsvar har som altid forsvaret af Danmark som sit formål. Der er i den forstand altid tale om et territorialforsvar. Men siden 1949 kan dette danske forsvar bedst finde sted i fællesskabet med andre frie nationer. Derfor er vi ikke afvisende over for internationale opgaver, der udspringer af trusler mod den frie vestlige verden.

For trusler er der altid. Det virker komisk at høre folk proklamere, at nu er der intet, som truer Danmark. Det var samme toner, der lød efter 1918. I naiv tillid hertil søgte Socialdemokratiet og De Radikale at afvæbne Danmark. Men snart

dukkede jo en kun alt for tydelig trussel frem, for det land Idyllia, det ligger ikke her på Jorden.

Der er altid trusler mod Danmark. De kan skifte karakter, de kan ændre udseende, men en nations eksistens er altid truet og aldrig sikret. Derfor er et effektivt dansk forsvar altid nødvendigt.

Tillige forudsætter et dansk forsvars mulighed en vilje i befolkningen til at forsvare sin frihed og selvstændighed. Derfor opfatter vi hjemmeforsvaret som noget af det vigtigste i dansk forsvarspolitik. Det er ikke blot den direkte fortsættelse af den modstandsbevægelse, der reddede Danmark, men det er også forudsætningen for det lokalforsvar, der i terrorismens epoke er af største betydning.

Tillige ønsker vi at bevare værnepligten, både på grund af værnepligtens folkelige betydning, og fordi værnepligten er forudsætningen for en bred og god rekruttering af en professionel styrke.

Kl. 23.05

Det er muligt, man kan gøre værnepligten kortere. Jeg ville ønske, man samtidig gjorde den bredere, så enhver våbenfør dansk mand virkelig kom til at bidrage til fædrelandets forsvar, som det hedder i grundloven. Men et dansk forsvar, som udelukkende består af professionelle soldater, er vi af denne og af andre grunde modstandere af.

Der skal som bekendt indgås et nyt forsvarsforlig til næste år. Jeg tror, at enhver iagttager i dag vil indrømme, at en fredelig og idyllisk verden ikke er det, der først falder i øjnene. De kommende år kan blive meget dramatiske, meget ufredelige, meget truende. Og truslerne kan antage former, som vi slet ikke kan forestille os, men som vi fik en fornemmelse af den 11. september 2001.

Terror er tilsyneladende nutidens våben, og terror bekæmpes ikke med gode ord og god vilje, men med magt. Derfor er et dansk forsvar ubetinget nødvendigt. Og derfor er det i de kommende forsvarsforhandlinger opgaven at overveje de former og foranstaltninger, hvorved Danmark bedst kan beskytte sig mod trusler, terror og forskellige angreb på landet og folket. Hertil vil Dansk Folkeparti bidrage.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning og hr. Søren Søndergaard og hr. Per Kaa-lund.